

vera gloymdar á sama hátt sum sóknarstýrini á Sandi og Skopun gjordu.

Jón Kl. Olsen,
næstf. Skálavíkar sóknarstýris.

Lívsmýndir úr Halgubók eitur nýttkomin bók. Tað er Chr. Høj, lærari á Ströndum, sum skrivað hefur, og KFUM, Tórshavn hefur givið út.

Innihaldið í bókini eru 10 søgur úr halgubók. Tað sæst, at ein kon hond hefur skrivað — ikki er mál-búnið bert rótforskur og sjáld-sama hegnisliga úr hondum greidd-ur, soleiðis at eingi fremmandar orð eru potaði inni, men frásagnirnar eru so livandi, at ein ikki kann lata vera við at lesa søguna lídna, tá ið ein fyrst hefur skeitt niður á hana.

Hetta er góður lesnaður — slík-ur, vit kunnu vera fegin fyri at hava fingið í foroykskan skaldskap — og ikki man vera av leið, at tær ikki eru sørt líkar teim hjá Selmu Lagerlof.

Einki er at ivast í, at hesar væla-søgur fara at vera vælkomnar — og ikki minst hjá teimum, ið skulu hava nakað at lesa fyri bornum — men hjá tí, sum vil lesa góðan lestur, so skal hann lesa søgurnar hjá Chr. Høj.

Sjálvt prentingararbeiðið hefur Prentsmiðjan á Heygsbreyt greitt

úr hondum sera snottliga, Lands-prentsmiðjan hefur sett og perm-upa hefur Jacob Olsen við fyri-mynd úr gomlum foroykskum skurði

teknad — vøkur perma, vælaar-beiði, so sum verk Jacob Olsens plaga at vera.

- KLAKKSVÍK Í DAG

Norðoyingar illa farnir.

Við áhuga lurtaðu vit Norðoyingar eftir útvarpinum og lýddu á, hvat tingmenn høvdu at siga okkum — mest fjarlagda parti av landinum — til frama.

Í fyrstu syftu fingið vit at vita, hvussu everska litið, ið var sett av til okkara á figgjarlógina. Tað gjørdi hvorki til ella frá av teimum 15 milj., ið figgjarlógin er komin uppí nú. Nakrar fáar túsind krónur, tað var alt. Og hvort talaði sök okkara? Bert ein tingmaður. Einans Einar Waag, og tókk fái hann fyri tað. Tó skal eg ikki gloyma Robert Joensen, men burtursæð frá náttúrligu krøvum klakksvíkinga hevði hann mestsum einki orð til frama fyri hinar oyggjarnar og hinar bygdirnar. Tað er ein royndur lutur, og hvort einasti norðoyingur veit tað, at javnaðarmenn einsamallir hava lagt til brots fyri áhugamálum okkara. Vit minnst uppskotini hjá Richard Jacobsen — uppskotini um nýtt postfar, tunnelt norður um fjall, sum Einar Waag minti tingmenn á, ravnagusspurningin o.s.f. Av hesum málum er einans málið um nýggja postfarið framt til litur. Men hvat við øllum lendinginum, ið so stórliga torva ábót? Bryggjagerðini? Vegasambandinum? Teirri

stórliga átroðkandi havnargerðini í Klakksvík? o.s.f. Vit máttu tíværri ásanna, at her var mestsum óskukalt.

Men einaferð koma hesir somu menn og hesi somu flokkar at heita á okkum um at velja seg. Svar okkara er greitt: vit fara at halda okkum til teirra, ið av sonnum hava vist áhuga og vilja til at gera tey tiltøk og fremja tey mál, ið eru ein livstreyt fyri øllum okkum, ið nú liva og virka skulu í og á hesum forsomda økinum av landinum.

Fleiri norðoyingar.

Sveinapróg

Nógv fólk var komið saman í Klakksvíkar tekniska skúla seinasta týskvöld til hugnaliga samkomu, nú sveinaroyndirnar vóru lídnar. Bæði nemingaraðbeini og sveinaroyndirnar vóru framlagdar til áskoðan.

Johan Rasmussen, fyrstioðumaður legði fyrri, og formaður teknisku nevnd skúlans, formaður meistara-felagsins fútin og nógvir aðrir tósaðu til teir ungu, og legdu teir miklan dent á tann stóra týðning, tað hefur fyri fólk, at læra

K. Toftedal-Møller, statskonsulentur flutti roðu um, hvussu neyðugt tað er at læra tað, sum tíðin

krevur. Hin tekniski framburðurin ger stórar broytingar á arbeiðs-plássunum — bæði víðvikjandi sjálvum arbeiðslagnum og teirri nýtslu av teimum nýggju tólum, ið koma fram, og sum neyðug eru at kenna.

Tí mugu tey ungu royna at fáa sær tíðarhóskandi lerdóm á skúlum. Somuleiðis mega tey í teirra dagliga starvi læra seg at hugsa gjølla um tað, tey skulu hava við at gera, tí betri verður úrslitið av arbeiðnum.

Formaður, læruráðsins handaði sveinunum sveinabrov teirra, og fyrstioðumaðurin endaði við at halda roðu fyri teim ungu — m.a. um at søkja sær víðari kunneika — eins og hann eisini takkaði fyri hetta góða kvøðið, og serstakliga Toftedal-Møller, tí hann var komin higar.

Hesir 8 tóku prógv:

JARNSMÍÐ:

Eilef Hansen, Vestmanna (rós),
Eilev Lindberg, Tvøroyri,
Daniel Peter Hansen, Klakksvík,
Harry Hansen, Klakksvík,
Jaspur við Garð, Klakksv. (bronsu).

Kristmund Kunoy, Kunoy, snikkari (rós),

Kristin Joensen, Klakksvík, skips-timbrari,

Árni Hammer G. Joensen, Klakks-vík, máleri.

Vánaligt ferðasamband. — Tjaldur fer í dokk í Alborg og verður ikki klárt at sigla fyrr enn síðst í mánaðinum. Drottningin fer ikki út fyrr enn 11. apríl.

Hvørt av sínum

Tað, sum vanliga forðar okkum at falla fyri eini einstakari last, er, at vit hava fleiri.

Í gomlum dögum var einki mark fyri, nær ein kundi gerast kongur. Tí hendi tað eisini, at ein prinsur varð kongur bert 12 ára gamal — men hann kundi ikki gifta seg, fyrrrenn hann var 18 ár. Ein prinsur var sjálvskrivaður kongur, tá fadurin doyði, men hann kundi tó ikki gifta seg, fyrrrenn kirkjan gav honum loyvi.

Hitt stóra franska skaldið Motiégreiðir henda spurning soleiðis: "Tað er lættari at stýra einum kongaríki enn eini kvinnu."

★

— Hvi fann Kolumbus Ameriku?
— Fyri at Europa kundi hava eitt land at læna pengar frá.

Tá ið sambands-, fólkaflokks- og fjóð-veldismenn avtöku Landshandlin, grundaði Hákon Djurhuus hetta við, at hand-lisstaett okkara nógv betur kundi rokja hesa uppávu — og Erl. Patursson víð, at kaffið úr Landshandlinum var so ringt.

Á hesum sama fundi lovprisadi Hákon stórhandilsmonnum sum "heiður- og reindligastu" menn landsins. Stuttá tíð aftaná skrivaði hesin sami Hákon í Dagblaðið, at teir vóru komnir fram á miljón-tollsvik, og at teir seku skuldu fram í ljósið, fyri rættin og domast (ryv-irskrivtin, sum breiddi yvir alla forsið-una í Dagblaðnum, var sett við tumma-

hogum stavum) Framvegis er einki komið fram um hesi ódiligu tollsvik, og orð-lovsingurin Hákon steig tegur. Tollsvik-ararnir flenna í skeggið — og Hákon er vorðin riddari av Dannebrog.

5 spurningar

1. Nær «sovnadi» TINGAKROSSUR?
2. Hvussu eitur katólska kirkjublaðið?
3. Hvussu æt málgað sjálvstýrisflokks R. Longs?
4. Hvor gav út blaðið «FRÍU FOR-OYAR»?
5. Hvor var fyrsti blaðstjóri á SOSI-ALINUM?

(Svar aðrastaðni)

BARNAMATUR

1. Ser — bygd.
2. Mannsnavn — fjordur.
3. Stóra — lægd.
4. Ætt — lón.

Tí skulu nú finna orð, ið merkja tað sama sum ordini omanfyri, og seta tey saman. Hvarja ferð fáa tit eitt foroyksk bygðarnavn.

T.d. plagg (vest) — kringseta (manna) VESTMANNA.

at núsitandi imanur í Yemen kom til ræðið í 1948, tá pápi hansara varð myrður. Lagnar hjá 13 brøðrum hansara er henda: MUHAMMED, druknaður, HASSAN, flýggjaður, HUSSEIN, myrður, ALL, búsitandi í Onglandi, QASIM, flýggjaður, MU-TAHIR, deyður í Kairo, IBRAHIM, horvin, ISMAIL, uttanlands, ABBAS, hálshogdur, YAHYA, horvin, MUH-SIN, myrður.

at framvegis standa 60 pyramidir í Egyptalandi. Hin størsta — Cheops pyramidan — er 146,5 m høg, og stoðið undir henni fevnir yvir 50 000 kv. km, av lendi.

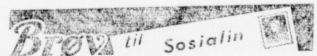
at týskararnir undir seinasta heims-bardaga mistu ikki minni enn 781 kavgátar.

at ris er hovudsøðin hjá 600 milj. menniskjum, hveiti hjá 500 milj., rugur hjá 150 milj. og mais hjá 70 milj.

at amerikanararnir brúka fyri 282 milj. dollar um árið í tyggigummi.

at russiskir visindamenn siga seg at hava gjort eitt fotografifóti, sum tekur 32 miljónir myndir um sekundið.

at í øllum heiminum — uttan Indiu og Ceylon — liva kvinnur longri enn menn.

Her í blaðnum hefur onkur borið upp á mál um at fáa endurútvárging-støðið, so at útvárgið verður at hoyrast betur á teimum mest fjarlegdu plássunum.

Hetta er ivaleyst neyðugt, tí nógvastaðni er reiðiliga torført at fáa fatur á útvárginum um kvöldarnar. Mær tykir, at eisini onnur víðurskipti skora á, at hesi tiltøk verða gjord, tí við tí eina «studioium» í Havn fer ivaleyst at verða heldur tunnligt við tilfari, sum frátíður. Hetta verður ikki sagt teimum, ið starvast útvárgið til last, tí so fámentir og litið fjølbroyttir vit eru, er mark fyri, hvussu nógv kann fáast burtur úr á einum staði. Vórðu studioir við ønum monnum á odda skipað á teim stóru byggunum, vóru longu nógv fleiri keldur av at troyta, útvárgið varð meira fjølbroytt og útvárgiðmiðstöðin fekk ein lætta, sum kundi verið nýttur til at fennið nýlendi á útvárgsøkinum. Tann lögtings-nevndin, sum hefur útvárgsmálið til

viðgerðar, eigur gjølliga at geva hesum gætur. Suðuroyingur.

MILLUM UNGFÓLK

Anna skundaði sær til hús av granna-stevnum. Hon var móð, sum hon hevði sitið, lurtad hugt og hugsad — ja, hon kundi veruleikan í ordunum hjá manninum, tá hann segði: ryggurin er ein rúgva av geislum. Á ovara enda situr hovið og á niðara endanum sita vit sjálvi.

Tá hon kom til hús, sat smágentan í húsinum og las sær stílin ígjøgnum. Hon gekk í millumskúla. Hon las hart fyri Onnu:

„Dreingir eru menn, sum enn ikki eru so stórir surt pápi, og gentur eru kvinnur, sum einaferð verða damur. Ónd helt so nógv meira av kvinnunum enn monnum, at hann lat tað vera fleiri kvinnur enn menn í verðini. Dreingir eru ringir at hava við at gera. Um tað skuldi verið, sum eg hevði viljað, so skuldi helvtin av teimum dreingjum, sum eru í verðini, verið gentur, og restin verið dukkur. Pápi mín er so fittur, at eg haldi, hann var genta, tá hann var liti.“

Anna sovnadi væl tað kvøðið.

Svar upp á 5 spurningar: 1. 1954 — 2. Sinnopskornið — 3. Timin — 4. A. Ziska — 5. M. S. Viðstein.

TAD ER VERUNLEIKI

at javnaðarmenn higar til hesi ting-setu hava fingið hesi mál fram: Verjan av ávisum fiskiokium t.d. á Norðhavinum, rentufritt lán til útróðrabátar í Gronlandi og heima og rentufritt lán til fiskimannabúðir í Gronlandi.

at feld eru uppskotini um fritíðarløn til fiskimenn og 1000 kr. í minstuløn til fiskimenn.

at til viðgerðar eru hesi javnaðarmanna-mál: Fólkatryggingin, serlig hjálp til einjur og tryggjandi og stakar kvinnur, endurreisning Landshand-lis-ins, barnapeningur og endurreisning skipaflotas o.o.